

nieuwe vleugel school Fe y Alegria I (la Isabelita S.Vicente Maracay)

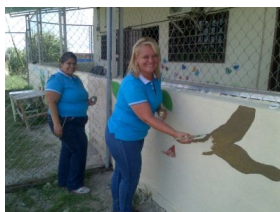
Beste vrienden allemaal,

Van harte een heel zalige, warme en deugdoende vakantie toegewenst.....de jaren vliegen voorbij..lente zomer herfst en winter volgen elkaar zo vlug op. Soms lijkt het of we alle treinen en trams gaan missen en ondertussen lopen de jaren verder. Dat deze vakantie aan allen die adempauze mag brengen nodig om echt diep gelukkig en genietend te kunnen leven.

Het is dus ook tijd om jullie iets te laten horen van het doen en laten in de projecten van San Vicente Maracay.

Zoals hierboven een foto van de nieuwe vleugel van de school in de sector Isabelita. Jullie weten wel het schooltje dat we in 2007 begonnen dichtbij het vuilnisbelt..dit op het terrein die we inpalmden en nu toestemming kregen om in samenwerking met de plaatselijke overheid, school en sportterrein op te starten. Je ziet ze staan niet stil.. We konden een serieuze geldelijke bijdrage doen vanuit de solidariteits groep bij de schilderwerken van de gevels binnen en buiten alsook het polijsten van de vloeren.

Ook in colegio Padre Juan Jose Zugarramurdi 2 (gestart in 2010 in el Viñedo) stoppen de werken niet ...er is ook nog heeeeeeel veel te doen. Daar werd met 5000 Euro bijgedragen in het voorbije jaar dankzij GROS Merelbeke , Noord Zuid werking van de provincie Oost Vlaanderen, de visitatieschool en vele andere giften, dit voor het verfraaien van de wc's, vorming personeel en andere serieuze kosten zoals de brandweer goedkeuring met alle werken die ook dit met zich meebracht.

De juffen aan de verfpot voor en na hun onderwijstaak..de afsluiting die opgetrokken is moet prachtig en aantrekkelijk worden voor de nieuwe kleuters.

De Maristenschool (2000) in el Hueco en El Ceico (2004) in el Viñedo doen het ook verder heel goed. De berichten die ik daarvan krijg zijn hoopvol. In de Maristenschool wordt er volgend schooljaar gestart met middelbaar onderwijs.

Wat de situatie in Venezuela momenteel betreft is alles behalve rooskleurig. Het is een kwestie van overleven voor alles en allen, elke dag angstig afwachten of men aan voedsel geraakt, de medicijnen en of dokter zal vinden. Daarbij de hoge werkloosheid onder jongeren met als gevolg onzekerheid en onveiligheid, frustratie bij de jeugd. Economisch zit het land tegen de grond....politiek onbeschrijfelijk moeilijk...veiligheid onder nul, op straat riskeer je elke minuut je leven. Elke week in Maracay alleen al tussen de 75 en 100 doden door geweld. De scholen hebben het enorm moeilijk om aan het materiaal te geraken voor verbouwing en alle ander benodigheden, echt proberen overleven is de realiteit voor allen...

Ondanks dit alles ga ik voor een drietal weken naar ginder in oktober e.k. Weliswaar met een beetje schrik, maar toch met die grote wens hen allen nog eens terug te zien en verder te kijken hoe we kunnen helpen. Niet alleen financieel maar die riem onder het hart te steken die zo nodig is. Ik hoop dan in de volgende vriendenbrief meer daarover te kunnen informeren.

Nog een woordje aan hen die kinderen daar steunen, ik kreeg niets anders dan positieve berichten dat elkeen er wel door zal zijn met een goede en zeer goede uitslagen. (Ik houd jullie wel op de hoogte)

De wachtende op een plaatsje aan de universiteit heeft een werk (interim) gevonden als hulp laborante in een farmaceutisch bedrijf. Anderen doen verder in middelbaar administratie, muziek, en technische opleidingen. Ook daar kunnen we zeggen dat onze bijdragen echt niet tevergeefs zijn en danken daarom ook al hun milde schenkers in België en Venezuela.

Lieve mensen ik stop mijn verhaal want wellicht hebben jullie nog één en ander te doen vandaag bij dit prachtige weertje die we dezer dagen kregen in België.

Tot later dan

Leen, en de solidariteitsgroep wensen jullie een prettig verlof toe..geniet ervan.

